

disse Forslag, vi have altsaa faaet Tilslutning baade fra Venstre og Høire, og det maa dog altid være en Garanti for, at det, vi gjøre, er det Rette. Ved 1ste Behandling tillod jeg mig derfor at opfordre den høitærede Marineminister til aabent at erklære, at dette Forslag kun vilde komme ud i Livet derved, at det ogsaa havde faaet Tilslutning fra det andet Thing. Den meget ærede Minister sagde den Gang, at det havde han ikke lyst til at sige, han erklærede, at ved Ordene „paatrængende nødvendig“, som de findes i Motiverne, havde han ikke tænkt paa den paatrængende Nødvendighed, hvorved Regjeringen ellers pleier at motivere sine provisoriske Love. Han sagde, at dersom det Ord havde staaet i Lovforslaget, skulde han gjerne frasælde det, det kunde han ikke nu, da det stod i Betænkningen, han vilde isørvigt ikke udtale sig nærmere derom, det Gnefte, han vilde opnaa derved, var jo kun, at jeg vilde lade være at stemme imod Forslaget, og det syntes ham at være for lidt. Nu forekommer det mig nok, at den Slags Vøster af en Minister, at han ikke vil fremme et Forslag, uden det faar Tilslutning fra begge Thing, burde han kunne give gratis. Naar, jeg skal i Dag sige, at saafremt jeg kan faae dette Tilsgagn fra den ærede Minister, som jeg ikke kunde faae ved 1ste Behandling, skal jeg ikke alene afholde mig fra at stemme imod selve det foreliggende Forslag, men endog stemme for det med det Ønske, at det maa gaa over i det andet Thing og der blive undergivet en nøiere Prøvelse, for at man kan komme til Overbevisning om, hvad der virkelig er nødvendigt at faae udrættet i saa Henseende i dette Dieblit. Men hvis ikke den meget ærede Minister vil give mig et bestemt Tilsgagn, vil jeg ikke være i Stand til at stemme for Lovforslagets Fremme.

Formanden: Jeg vil blot i Anledning af det ærede Medlems Uttringer, for at afværge Misforstaaelser, gjøre opmærksom paa, at de her i Landstinget vedtagne Forslag som saadanne, de Forslag, som ikke alt i Forveien ere vedtagne af Folkethinget, og saaledes ikke ere hele Rigsdagens Egenkom, altid gaa fra Landstinget kun til Folkethinget, de sendes aldrig fra Landstinget til Regjeringen.

Marineministeren (Kavn): Med Hensyn til, hvad der blev bemærket af det ærede Medlem, der talte sidst, maa jeg sige, at jeg egentlig ansaa hans Ord for at være Spøg sidst Gang, han talte; thi hvorledes et saadant Lovforslag egentlig skulde tænkes

fremmet ad anden end den sædvanlige regulerende Vej, et saadant Lovforslag, der skal strække sig ud over et saa langt Tidsrum, kan jeg ikke forstaa, og naar jeg forrige Gang, jeg talte derom, besvarede hans Spørgsmaal, kunde mine Ord dog nok siges i alt Fald at være en Indrømmelse deraf, en Forsikkring om, at der ikke kunde blive Tale om at sende dette Lovforslag ud i Livet, uden at det havde faaet Tilslutning fra begge Thing. Det ærede Medlem spurgte mig nemlig den Gang, om jeg vilde give ham det omtalte Løfte, saa vilde han lade være med direkte at stemme imod Lovforslaget og dertil svarede jeg, at det Løfte kunde jeg meget godt give, men jeg vilde ikke give den ærede Rigsdagsmand det, naar hele det, jeg fik til Gjengjæld, var, at han saa vilde lade være at stemme imod Forslaget. Naar han imidlertid tror, at der virkelig er Fare i saa Henseende, skal jeg meget gjerne give det Løfte, hvad jeg aldrig har tænkt der kunde være Tvivl om var Regjeringens Mening, og jeg kunde i hvert Fald aldrig tænke mig at fremme et saadant Lovforslag, uden det havde faaet Tilslutning fra begge Thing. — Hvad selve Lovforslaget angaar, kan jeg ganske henholde mig til, hvad der blev nævnt af den ærede Ordfører, og jeg kan ogsaa slutte mig til det Vædringsforslag, der er fremkommet, og om hvilket der er opnaaet Forstaaelse mellem Udvalget og mig. Jeg skal blot nu tillade mig paa det Varmeste at anbefale dette Lovforslag til Thinget. Det ærede Udvalg har jo havt yderligere Leilighed til selv at dømme derom, og jeg kan forsikre de Herrer om, at med de nuværende Kadrer vilde det, i Tilfælde af nogenlunde hurtig Mobilisering, kun være en ganske ringe Del af Flaaden, der kunde komme ud. Jeg tillægger derfor dette Lovforslag overordentlig stor Vægt. Naar vi have de Kadrer, der begjæres i dette Lovforslag, vil Forholdet være i væsentlig Grad anderledes end nu. Det maa erindres, at dette Lovforslag aldeles Intet har at gjøre med nogetsomhelst Forslag om Flaademateriellets Udvidelse. Det er lige saa nødvendigt, hvis man ikke vil gaa til nogen Udvidelse af Flaademateriellet, som naar man gaar dertil. Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg altsaa atter anbefaler dette Lovforslag til Thingets Velvillie.

F. Bederjens: Jeg maa tilstaa, at jeg ikke ser, hvor Grændsen er mellem, hvad Regjeringen kan gjøre provisorisk, og hvad den ikke kan gjøre provisorisk. Den ærede Minister sagde, at et Forslag som dette, der har den Bestemmelse at skulle virke i en længere Arrække, kunde der selvfølgelig ikke